

LOVA HERREN, MIN SJÄL,
OCH FÖRGÅT IKKE
VAD GOTT HAN HAR GJORT.

Ps. 138: 2
Ackunde så mycket skönt i varje led
av skapelsen och livet sig förvånar,
hur skönt då måste själva himlen vara,
den evigt härla!

A. B. 1840

Kyrkoblåd

Falköpings Pastorat
Nr 1 1998

Inför en ny dag

Vila. Ett gott ord att lyss till för den trötte, och än skönare att uppleva. Aktivitet och rörelse upphör – dagens möda och glädje far kanske genom medvetandet – minnet gör sig redo att stänga. Öga, öra, en del av hjärnan får vila. I drömmen kommer så dagens skörd av erfarenheter att bearbetas – och kanske läggas till handlingarna.

"Du får vila nu, mitt barn", säger Gud. "Du behöver inte vara rädd".

...Dagens goda och onda rör sig i den trötte.

"Är du bekymrad, mitt barn?", vill Herren fråga.

"Ångrar du de sagda ord?

Blygs du över synden gjord?

Mitt barn – Du är förlåten.

Min ängel följde dig –

Det är sant:

Du glömde mig!

Men jag ej dig!

Du har återvänt till mina hyddor –

Jag skall vaka över dig när du nu sover.

– Vila du nu.

I morgon vandrar vi åter tillsammans,
du och jag.

Min hand är stark!"

"Har du tänkt på en sak", säger Herren.

"Vi väntar på något tillsammans, du och jag.

Vi väntar på en ny dag.

En som inte följs av kväll och natt!

En dag utan synd.

Utan tårad kind.

Utan sjukdom – utan men!"

"Vänta, mitt barn. Snart skall du lossas från den
Ondes bojar!

De skall lossas –

Du förlossas!"

"Vila, mitt älskade människobarn – vila i mig.

Vänta, mitt älskade människobarn – vänta – på
mig".

*Lennart Lönngvist
Komminister*

Omslagsbild från Mösseberg. Foto: Lars Magnusson

Ny tid för Marka

På nyårsafton hölls nyårsbön i Marka kyrka. Vid årsskiftet kom Marka församling att tillhöra det nya Falköpings pastorat.

Kyrkoherde Göran Carlsson, Floby pastorat, "lämnade över" församlingen till kyrkoherde Lars Magnusson, Falköpings pastorat.

På bilden, prästerna tillsammans med kyrkvårdarna Knut Nilsson, Georg Gunnars, Åke Abrahamsson samt Ing-Britt Carlsson.

Hjälp oss hjälpa!

Pg 900345 - 0

**Hjälpen till 3:e världens folk.
Ett tryggt alternativ!**

S:t Olofsgatan 45, 521 35 FALKÖPING
Tel: 0515 - 190 70

Vise män

Vad statistiken än har att säga om verksamheten så förekommer det fortfarande att folk samlas för att kröka på nacken i tacksamhet och bön.

Jag är ett andligt råskinn men det händer att jag hamnar bland sovstorkarna i S:t Olof för att vila njurarna och lyssna på den Store Skrotsamlaren. Parkerade jag alltså i kyrkan på juldagen, på samma plats där jag brukar precis så att aposteln Lukas petar mig med stortån i örat om jag lutar mig bakåt. Han står staty mot kortväggen, nämligen.

Särskilt fullsatt var det inte, men värdigt och beslutsamt. Litet kosigt kanske i eftervärmen från julottan.

När mässan skall till att börja, inträder två vandrare från Pepparkakeland och slår sig ner några bänkar framför. Den ene tror jag kommer från Etiopien. Den andre är måske libanes eller så och har stjärnor på skjortan. Den tredje kommer något senare, har väl blivit efter de andra.

Först när prästen läser evangeliet inser jag vilka dom är, vilka som också är här på juldagsmorgonen: De vise männen, såklart. Om vilka legenden bara vet att de kom från Österns länder och att åtminstone två bör ha varit rätt mörka i nyllet. Till skillnad från oss vitmuskiga typer. Mager kallas dom. En sorts trollkarlar som var bra på matte och affärer.

Tanken kommer mig för som en aha-upplevelse som får mig att fnissa inåtvänt under

textens mest benådade ögonblick. Visst ja, så måste det vara. Hyggligt av er att komma denna vägen, folks... Men, få se nu, vad hette ni egentligen...? Farbror Melker, Loket Olsson och Baltzar von Platen? Minsann var ni inte folk från Kamomilla stad, med namn som Kjell Kaspersen, Jesper och Jonathan. Eller om det var något på G: Blixt Gordon, Gardell och Gunde Svan...

Men vem bryr sig i ett kunskapssamhälle som tror mer på marknadskrafterna än Bibeln. Där det blir mer hallå kring Windows -97 än Jesu födelse, där Hennes & Mauritzflickan dyrkas mer än Jungfru Maria? Hurså Årets Mamma?

Betlehemsstjärnan är ingen nyhet längre, kanske var den bara en Sky Channel-satellit. Sann visdom är idag att stanna hemma och sortera sopor, plats i härbärgat bokar du på Internet. För övrigt anser jämlika rådet att det är för sned representation med bara vise män. Råfeministerna påstår att de var tjejer och hette Tant Brun, Tant Grön och Edith Södergran. Snuttan Bengtsson-Witt-och-Brett har övertygande visat hur deras klokskap bestod i att tala franska, spela piano och sitta vackert.

Farah Diba är underrättad, som Red Top skulle ha sagt.

Mig kvittar det om Österns vise hade egen show i Sinai, om så både CNN och de lärde i Lund var på plats. De må

vara stjärntydare från Silicon Valley eller konsulenter från Lindesberg, ja vore de så självaste bockarna Bruse så skulle jag ändå ställa frågan vad som var deras budskap och vad som är innebörden i berättelsen.

Storyn att de vise männen var Herodes spioner räcker dåligt till och många frågor förblir obesvarade. Man vill ju till exempel veta om deras resa var avdragsgill, och varför de tog en annan väg hem. Man kan också fråga sig vem som är våra wise guys idag: K-G Hammar, Göran Persson eller Horace Engdahl.

Man kan rentav tycka att så här viktiga ting skall man inte kåsera om.

Det gör jag ju knappast heller. Jag bara talar om hur det var en juldag när de vise männen var i Falköping. Klart är att kejsarens inflytande över vårt skattesystem har minskat sedan Quirinius dagar. Vår tids Augustus heter Bill Gates, men få vet att ståthållaren i Syrien just nu heter Hafez-al-Assad.

Så nog finns det skäl att gradera upp våra bibelkunskaper. Lukas text är inte ur "Nya traktamentet" och det talas om att en frälsare är oss född. Inte "fältare" eller "fältherre" även om sociologer och stridissar vill ha det så.

Inte heller sägs det något om en "festfixare".

Även om julen är anledning nog att ställa till fest.

KB

Caroline – ny kantor i Slöta

Under ett års tid ska Caroline Jansson vikariera som kantor i Slöta med omnejd.

– Det känns lite nervöst, eftersom det här är min första tjänst som kantor och det är så mycket som är nytt, säger hon.

Caroline Jansson kommer från Örslösa utanför Lidköping. Efter gymnasiet arbetade hon några år inom vården och på apotek.

– Körsångare har jag varit sedan jag var åtta år. Jag började i kyrkans barnkör, fortsatte i ungdomskören och sedan i kyrkokören.

Men det var inte då drömmen föddes om att bli kantor, tvärtom. Kantor, det skulle hon aldrig bli...

– Men det växte liksom fram. Jag fick gå orgelspelarkurs på Hjo folkhögskola och blev mer och mer intresserad. Jag sökte in på skolans kantorslinje och kom in - och så blev det så.

Caroline ska arbeta i sex församlingar; Slöta, Karleby, Åsle, Mularp, Tiarp och Skörstorp.

Som kantor får hon inte mycket fritid, eftersom tjänsten innebär arbete såväl vardagar som helger. Men Caroline Jansson saknar inte fritidsintressen.

– Jag har spelat fotboll i många år, men slutat med det. Nu funderar jag på att ta jägarexamen. Många i min släkt jagar och har jaktmarker. Jag är intresserad av djur och natur, och det verkar fascinerande med jakten.

Oväntad psalm

Så ska Caroline utsättas för ett avgörande test inför sin nya tjänst. Det berättas om en vigsel där psalmnumren blev förväxlade. Man skulle sjunga psalm 482 vers 2;

”Välsignat mer än allt på jord
Är varje hem, där Kristi ord
Om faderns nåd och välbehag
Till alla talar dag från dag”

Men på psalmtavlan stod 284 vers 2, och med den väna bruden framför ögonen sjöng man:

”Hon trycker mig till jorden ned

Som en odräglig börda.

Hon synes mig så stygg och led
Som den där mig ville mörda.

Hon ger mitt samvet djupa sår
Och såsom tusen pilar står

I mitt beklämda hjärta”

(”Hon” syftar här på synden i psalmens första vers.)

Vad skulle Caroline göra om detta hände i Slöta? Hon slår upp psalmen och ska börja spela - och upptäcker först då det fatala misstaget!

Caroline skrattar hjärtligt:

– Jag skulle på ett diskret sätt ingripa och förhindra den pinsamma situationen – eller också skulle jag få ett skrattanfall!

Med det svaret var den intervjuande prästen mycket nöjd. Han hyser nu ingen räddhåga i att tjänstgöra med kantor Caroline, som härmed hälsas välkommen till Falköpings pastorat.

Intervju: Folke Elbornsson

Snacka går ju ...

men Lutherhjälpen
hjälpes fattiga
och förtryckta
över hela världen

Lutherhjälpen
Svenska kyrkans biståndssamarbete
Pg 90 02 56-9

Caroline Jansson har tagit plats vid orgeln i Slöta kyrka, en av de kyrkor där hon vikarierar under ett års tid.

Lutherhjälpens fasteaktion

"Vägen till framtiden". Så står det på Lutherhjälpens lilla sparbössa för 1998. Den violetta bössan, som har blivit så välkänd, får du i detta Kyrkoblاد. Som du vet arbetar Lutherhjälpen för att skapa människovärdiga livsvillkor, bekämpa orsakerna till orättvisor, fattigdom och förtryck. Varje år försöker man lyfta fram någon del i världen under fasteaktionen.

I år får vi veta en del om människorna runt Makuvadammen i Zimbabwe. Här har man fått hjälp av Lutherhjälpen och livet har förändrats till det bättre för de boende. Man har fått rent dricksvatten, kolerafallen har minskat, barnen får mat och mjölk och antalet undernärda minskar.

Varje familj äger en jordlott, där man kan odla, men man har också en gemensam lott, där inkomsterna går in i en gemensam kassa. Denna fond disponerar sedan alla i gruppen. Fattiga, som inte får låna i bank, kan här få lån. Mer än 80 procent av människorna i Zimbabwe bor på landsbygden. Om inte jordbru-

Livet i byn Makuva i Zimbabwe förbättrades storligen när dammen byggdes, en damm som Lutherhjälpen varit med om att bygga. Här ses några sjungande medlemmar i bevattningsgruppen.

ket fungerar, tvingas man flytta till misären i städerna.

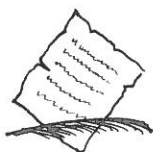
Ditt bidrag betyder mycket, mycket för dessa människor. Just du inbjuds att vara med i arbetet att bygga på "vägen till framtiden". Tillsammans med Lutherhjälpen kan DIN gåva bidra till en rättvisare värld.

Fasteaktionen pågår från Askonsdagen fram till Palmsön-

dagen, som infaller den 5 april. Då kan du lämna in din fastebössa i kyrkorna. Kan du inte komma dit, går det bra att kontakta diakonissorna eller pastors-expeditionerna, så kan vi hämta ditt bidrag.

*Gun-Lis Lindgren
Ombud för Lutherhjälpen*

Det kom ett brev...

Som vanligt har vi i Falköpings församling fått ett gripande tackbrev från Inga-Lisa Wennberg-Fairweather i Sri Lanka. Hon har i sitt hjälparbete att kämpa inte bara med fattigdom och svält utan också med det pågående inbördeskrigets fasor.

"Det är nu en död och tre sårade bara bland de våra" skriver hon. Hon avslutar brevet: "Till slut vill jag önska Er alla Guds välsignelse över helgen och det nya året. Varma hälsningar från så många som fått Er hjälp. Tack för förböner och varma tankar!" Sv. Ps. 473.

LM

Stiftsdag på Läckö slott

"TIDERNAS KYRKA"

**Annandag Pingst
1 juni 1998**

Medverkande:
Biskop Lars-Göran Lönnemark,
biskop Bengt Wadensjö
Ylva Eggehorn

Slöta geno

Att teckna ett pastorats historia låter sig inte utan möda göras. Därtill krävs både kunskap och begåvning, samt en god portion tid och utrymme. Eftersom både det ena och det andra lyser med sin frånvaro hos undertecknad, avser dessa rader endast att teckna några nedslag i Slöta gamla pastorat. I närmare 600 år finns dess existens väl dokumenterad. Slöta pastorat bjuder på färgstarka prelater och dugliga förtroendemän genom seklerna. Några framstår på ett särskilt sätt i historiens ljus och fångar sålunda vår uppmärksamhet.

Den första kyrkoherde som nämns i pastoratet, **Petrus Torveri**, har på olika sätt haft förbindelser med domkapitlet i Skara. 1417 benämns han vara curatus och ha "bevittnat biskop Brynolfs underverk".

I början av 1600-talet möter vi **Laurentius Siggonius** som herde i Slöta under många år. Hans barn tog sig namnet "Slötman". I slutet av samma sekel heter kyrkoherden **Jonae Hellenius**, och om honom sägs det – som en särskild iakttagelse – att "han var av naturen skägglös". Om inte skägg, så dock rejält med skinn på hakan, hade den prästman som prästvigdes samma år som den första officiellt påbjudna psalmboken utkom – 1695: **Jonas Segerstedt**.

Som adjunkt skickades han till Åsle, men reste strax åter till Uppsala – tydligen på eget bevåg! – och "blef derföre 'hårdt tilltalad' i konsistorium" (=domkapitlet). Eftersom han framhärdade ådrog han sig också biskopens irritation "som körde honom på dörren". År 1709 klagade han över sina motgångar eftersom han vid flera tillfällen blivit förbigången vid tjänstetillsättningar och "bedyrade att i flera stift ej fanns någon så olycklig prest som han".

Dramatiskt var hans giftermål med Catr. Elisabet Frölich som i hemlighet avvikit från sitt föräldrahem och erhållit tillstånd till detta giftermål under villkor att aldrig mer visa

sig för sina föräldrar. Ganska snart ryckte pesten både hustru och barn från kyrkoherden, och hans eget liv förkortades av sorg och förebråelser eftersom han själv varit en ofrivillig orsak till deras för tidiga död. Hans hustru hade nämligen uppmanat honom att byta kläder, när han kom hem från de pestsjuka, men han hade skämtat över hennes farhåga, "lydde henne icke och förde sålunda smittan i sitt eget hus".

Efterträdaren, **Laurentius Andrae Bergius**, fick ett angenämare liv i Slöta. Han tillträdde år 1714 och dog 89 år gammal, efter 47 år som pastoratets herde. Under sitt liv hade han lyckats samla en betydande förmögenhet. Det berättas om honom, att han förvarade sina koppardalrar i en "hvälfad källare, som ännu finnes i prestgården". Därav kallades han "Plåt-Lasse".

En verkligt namnkunnig herde tillträdde sin tjänst 1759, **Anders Gustaf Rhodin**, docent vid teologiska fakulteten, rektor i Skara, prost och riksdagsman. Han tycks också ha varit en praktisk man; täljde käppknotor och dessutom skicklig i fäktning. Vid ett tillfälle lär han "allvarsamt tuktat en officer, som smädade presteståndet".

En anekdot från hans vistelse i Lund berättar, att han en gång blev anmodad att opponera mot en disputation om Göinge härad: "Deruti beskrefs ock en allmoges dans tillika med dess melodi, som på noter var införd. R. anförde, att han i Göinge dansat den dansen, kände melodien fullkomligt och påstod att sången ej var rätt upptagen; 'ty så går den', sade han, och började sjunga. Hvarken praeses eller respondenten voro i stånd att vederlägga honom utan att också sjunga, det de förmodligen icke kunde, och auditorium brast ut i skratt. Han erbjöd ock respondenten att dansa med sig, för att väl se om han kunde sin sak."

Som kulmen på sin tid som kyrkoherde, kunde Rhodin glädja sig åt den nybyggda – och nuvarande! – församlingskyrkan i Slöta (1787).

n seklerna

Flera andra kyrkoherdar i Slöta har uppburit lärda ämbeten vid universiteten, så t. ex. **Clas Warholm**; 1867 utnämndes han till professor i dogmatik och moralteologi vid Lunds universitet.

Ett helt annat livsöde möter vi i **Johan August Alfred Lindberg**, som blev pastoratets kyrkoherde år 1891. Om honom finns mängder av färgstarka berättelser – fråga äldre slöta- och karlebybor! De avslöjar en mycket originell, men lika älskad kyrkoherde. Några skrivna predikningar förekom aldrig, eftersom han inte var bästa vän med penna och skrivverktyg. Däremot kunde han tala fritt nästan hur länge som helst – hela tiden lika inspirerande.

Han hade också för vana att använda snus i stora kvantiteter. Mitt under predikan kunde han lägga in en stor pris snus, varvid inte allt hamnade under läppen, utan en del föll ner från predikstolen och landade i huvudet på dem som satt närmast under...

Stora svårigheter med att finna sig en hustru ledde till att kyrkvårdarna kom till undsättning: "Men kyrkvärden visste på råd. På trakten fanns ett par gudfruktiga systrar som båda skulle vara passande som prästfruar. Tid bestämdes för ett sammanträffande och de båda systrarna hade i förväg varskotts.

Den dagen när prästen skulle komma hade båda klätt upp sig i sina bästa klänningar. Den ena i en blå och den andra i en brun klänning. Prästen kom, öppnade dörren till rummet där systrarna fanns, men var lika snabbt ute igen, ropandes: 'Jag tar den blå, jag tar den blå!'

Det var tydligen ett bra val, för den 'blå' systemen var verkligen en förståndig och varmhjärtad människa. Det lystes tre gånger och kyrkoherden anmodades att bestämma vigselflag. Skräcken för fruntimmer satt tydligen i fortfarande, för han klagade och sa: 'Är jag tvungen att vara med då?' Tack vare den 'blå' hand med

prästen blev äktenskapet lyckligt och begåvades med två barn.

Hur gick det då med den 'bruna' systemen? Jo, i ett prästhem behövdes det alltid tjänstefolk varför systemen fick följa med som jungfru eller husmamsell. Efter giftermålet uppenbarade sig prästen inte mera i någon brokig klädedräkt i tjänsten." (ur artikel av Henry Carlsson).

1900-talets kyrkoherdar har – förutom Lindberg – varit följande: **Lars Toft** 1911–1930, **Axel Ljungkvist** 1932–1958, **Konrad Bjurek** 1958–1969, **Nils Borg** 1969–1981 och pastoratets sista; **Folke Elbornsson** 1982–1997.

År 1922 sammanslogs Slöta (Slöta, Karleby församlingar) och Åsle (Åsle, Mularps, Tiarps församlingar) pastoraten. Den siste kyrkoherden i Åsle prästgård kom att bli **Karl Edvard Karlsson**, och han efterföljdes av den förste komministern **Erik Hjalmar Engvall** 1922–1930. Efter honom har följt: **Gunnar Nordqvist** 1930–1939, **Artur Hellgren** 1939–1957, **Jonas Eriksson** 1957, **Nils Borg** 1957–1969, **Åke Lundin** 1969, **Lars Magnusson** 1969–1971, **Lars-Eric Nyberg** 1971–1980, **Ingemar Bruto** 1980–1983, **Mats Löwing** 1985–1997.

Under 75 år – 1922–1997 – var Slöta och Åsle gemensamt pastorat. År 1988 beslutades om total ekonomisk samfällighet mellan de fem församlingarna. År 1992 tillfördes Skörs- torps församling från Valstads gamla pastorat.

Om Åsle pastorat 1412–1922 vore mycket att berätta, bl. a. om krigspräster, slagsmål, utdikningsprojekt av mossen, långlivad komminister (52 år i Åsle!), bristfälliga komministerbilar med mera, men det får anstå till annat tillfälle.

Guds verk går vidare i våra bygder, och vi skriver på nytt ett blad i vår egen kyrkohistoria.

Mats Löwing

(Citat ur Skara Stifts Herdaminne, Joh W Warholm).

Tack för änglarna!

Ängloutställningen på Falbygdens museum under hösten och julen 1997 blev på alla sätt en succé med c:a 4.000 besökare. Det har varit en fantastisk upplevelse med alla besökare, både barn och vuxna som sökt sig till museet under denna tid. Alla har vi kanske på något sätt en speciell känsla för det här med änglar, antingen det är vår barndoms bokmärkesänglar eller någon annan särskild upplevelse.

Utställningen kompletterades med inlånade änglar av olika slag, som välvilligt ställts till vårt förfogande av privatpersoner i Falköping och Skolmuseet i Stenstorp.

Det stora intresset för änglarna har också visat sig genom det fina engagemang som Falköpings församling lagt ned genom sin medverkan i samarbetet med museet. Änglarna har varit ett genomgående tema under höstens många musikstunder, konserter och gudstjänster i S:t Olofs kyrka. Dessa inslag under ängloutställningen har varit mycket uppskattade.

Tack till er alla, besökare och medverkande för ert stora intresse och engagemang för Ängloutställningen på Falbygdens museum.

*Kerstin Arnesson
museichef med personal*

Sopraner sökes

S:t Olofs kyrkokör söker nya medlemmar, framför allt sopraner.

Du behöver inte vara van körsångare – det viktigaste är att du tycker om att sjunga!

Vi övar torsdagar kl 19 i körstugan högst upp i församlingshemmet.

Vill du veta mer, tala med körledaren Tore Svensson, tel 192 40.

Solo – kör – brass

LenaMaria Klingvall, sång
S:t Olofs brassensemble, Jönköping
Kyrkokörerna i Falköpings pastorat
Lördag 4 april
Fredriksbergs kyrka kl 15
Slöta kyrka kl 18

DU VET VÄL OM ATT DU KAN ÅKA KYRK-TAXI? FÖR ENKEL RESA TILL ELLER FRÅN GUDSTJÄNST I NÅGON AV VÅRA KYRKOR BETALAR DU ENDAST 5 KRONOR.

Biljett får Du i kyrkorna eller av taxichauffören. Du som är beroende av handikappbuss kan åka på samma villkor. Bra är givetvis om vi kan samåka när så är möjligt. Har Du frågor ring kyrkoförvaltningen 0515-170 96!

Varje krona

hjälp fattiga
och förtryckta
över hela världen

Lutherhjälpen

Svenska kyrkans biståndssamarbete

Pg 90 02 56-9

Prösten

Av Anders Parsmo

© Argument Förlag AB, 1998

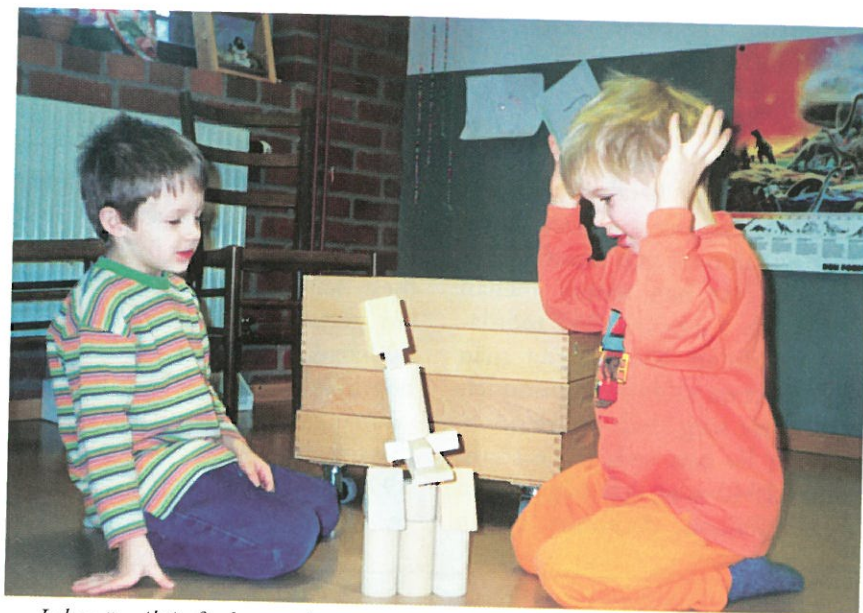
Tiden tema i kyrkans förskola

"Tiden börjar när alla människor lever. Tiden kanske slutar när alla människor dör", säger Rebecca.

Jonas fyller i: "Några vuxna har kanske tid, men inte alla. Barn har mest tid. För de leker mer än vuxna. De har inte så mycket tid att leka."

Nu, när vårterminen är ny, talar vi med barnen om tiden: Vad tid är, hur man mäter tid, om den har början och slut, om alla har lika mycket tid, om man kan ändra den. Barnens tankar kring begreppet "tid" ger oss vuxna verkligen en tankeställare. Barnen är så kloka och har så mycket att säga oss vuxna om vårt sätt att använda tiden. Barnen skattar högt den tid de kan leka. Då bearbetar de sina intryck och upplever och utvecklar sin fantasi och kreativitet. Här måste vi ge deras funderingar tid och utrymme genom att erbjuda dem stimulans och material på deras nivå för att de skall kunna fortsätta sin utveckling. Barnens lek är deras "jobb", då de formar och bearbetar sin verklighet.

Genom förskolans väl planerade och ändamålsenliga lokaler och den goda tillgången på lämpliga

Leken är viktig för barn, något som tas till vara i kyrkans förskola i Fredriksbergs kyrka.

material blir arbetet med barnen stimulerande och meningsfullt för barnen. Ett mycket stort plus är att förskolans lokaler är integrerade med kyrkan. Avståndet är kort och "tröskeln" blir låg. På ett naturligt sätt knyts den kristna fostran till de gemensamt firade familjegudstjänsterna. Andakterna med de större barnen sker i kyrkorummet, som på det sättet blir en känd miljö. Barnen vet redan i god tid

hur det går till där. Vår kantor, Ulf Lindström, övar regelbundet kristna sånger med barnen, liksom Knut Svenning, distriktsprästen ägnar mycket tid i det direkta barnarbetet och åt föräldraträffarna. Tillsammans med barnen och deras familjer firar vi regelbundet familjegudstjänsterna som förbättrats under veckorna. Genom att vi arbetar med olika hjälpprojekt vidgar vi vyerna utöver Falköpings horisont. Barnen får en känsla för att vi är insatta i ett större sammanhang, där vi hör ihop med andra som lever under annorlunda villkor än våra egna.

Kyrkans förskola är en del av församlingens dopundervisning, som är mycket omfattande och mångfasetterad. Det känns stimulerande och meningsfullt att delta i detta viktiga arbete med dessa våra minsta; speciellt med tanke på alla engagerade föräldrars starka engagemang och huvudmännens starka stöd.

Solveig Asmås och Sara Lönnmyr
förskollärare på Kyrkans förskola.

Knut Svenning, distriktspräst

Sara Lönnmyr som sedan länge vikarierat i Fredriksbergs kyrkas förskola har fått tjänsten som barnskötare. VÄLKOMMEN!

Kaj Munk-afton i Falköping

Kaj Munk har länge varit bortglömd men håller på att bli aktuell på nytt. Den märklige danske prästen, författaren och motståndsmannen under ockupationsåren på 1940-talet var under ett par decennier ett stort namn både i Danmark och utanför dess gränser. När han natten mellan den 4 och 5 januari 1944 mördades av Hitlers handgångna män väckte det en våldsam uppståndelse och stor sorg i hela Norden.

Hans liv och verk levde starkt under 1940-talet och några år in på det följande decenniet. Sedan

blev han – till synes – tämligen glömd. Under senare delen av 1980-talet och framförallt i vårt eget årtionde har han börjat uppmärksammas mer och mer. Fem doktorsavhandlingar och ett antal andra böcker har skrivits om honom. Man uppför på nytt hans mest kända skådespel. Program har getts i dansk TV. Och hans 100-årsdag den 13 januari i år högtidlighölls på många håll och på många sätt i Danmark. Också i Sverige har vi försökt att göra 1998 lite grand till ett Kaj Munk-år.

Det är anledningen till att en Kaj Munk-afton anordnas i Falköpings församlingshem **söndagen den 19 april kl. 18.00**. Munks dotterdotter Arense Lund, verksam som journalist på TV2 i Danmark, kommer att tala om sin morfar. Hon har gjort ett program om honom i dansk TV. Där berättar hon, hur hon försöker finna vem han egentligen var. Aftonen i Falköping rymmer dessutom bland annat sång, musik och uppläsning ur ett par av Kaj Munks berömda skådespel.

Verksamhet bland barn och ungdom i Slöta-Åsle

Slötagården:

Minior 8–9 år, tisdag ojämna veckor 17.30–19.30.
Junior 10–11 år, tisdag ojämna veckor 17.30–19.30.
Junior/senior 12–13 år, tisdag jämna veckor 17.30–19.30.
Senior 14–15 år, torsdag jämna veckor 18.00–20.00.
Senior/tonår, 16–18 år, onsdag 18–20 el. söndag 16–18, oregelbundna veckor.
Söndagsskolan från 4 år, söndag 10.00 varje vecka.

Tiarps hembygdsgrd:

Minior/junior 9–10 år, fredag ojämna veckor 17.30–19.30.
Junior 11–12 år, fredag ojämna veckor 17.30–19.30.
Senior 13 år och uppåt, torsdag ojämna veckor 18.00–20.00.
Söndagsskolan 4–8 år, söndag ojämna veckor 10.00.

Barn- och ungdomsverksamhet i Yllestad och Åsaka

Månd. 9–11	Barntimmar	4–5 år	Yllestads kyrksal
13–14.30	Minimåndax	6–8 år	Yllestads kyrksal
17.30–19	Ojämna v.	fr 9 år	Åsaka hembygdsgrd
17.30–19	Jämna v.	6–8 år	Åsaka hembygdsgrd
Tisd. 8.30–11.30	Öppet Hus	fr 0 år	Yllestads kyrksal
17.30–19	Tisdax	fr 9 år	Yllestads kyrksal
Fred.	Första fred. i varje mån. från kl. 18	för ungdomar fr 13 år	Kärtilstorps bygdegård.

Bergaton 10 år

Bergaton och Petriarci
Söndag 1 mars kl 17
S:t Olofs kyrka

Improvisation för orgel och röster

Lördag 28 mars kl 17
i S:t Olofs kyrka
Gunnar Idenstam, orgel
Skaraborgs vokalkvartett

JOHANNES-PASSIONEN

av J S Bach

lördag 14 mars kl 17
i S:t Olofs kyrka

Solister,
Falbygdens Kantorei och
Västsvenska
Barockorkestern

Vad är detta?

Jo, en husgrund. En kvarleva från gamla tider. Huset är rivet. Endast grundstenarna ligger kvar som minne.

Detta såg jag i norra Argentina. Och jag trodde också först att det var en husgrund.

Men betrakta bilden en gång till:

En liten öppning, den ser vi. Men vad är det som luktar så intensivt när vi lutar oss in?

Ett tips: "Jag är grinden..." (Joh 10:7)

Äntligen förstod jag – här inne vilar fåren om natten.

Äntligen förstod jag vad Jesus menade när han sade "Jag är grinden". Dörren, grinden det var Han!

Där – som en dörr – lägger sig herden om natten. Ville man till vilan och friden, då gick man "genom" herden!

En bild om Jesus – och vägen hem till friden. Till Paradiset.

Lennart Lönnqvist

Lennart Lönnqvist, komminister i Yllestad, till häst under sin resa i Argentina.

Välkommen med bidrag till

SKARA STIFTS BÖNBOK

Under 1998 fortsätter vi insamlandet av böner från skarastiftare i alla åldrar.

Böner droppar in hela tiden.

Så småningom kommer Skara stifts egen bönbok att utformas.

Välkommen med ditt bidrag!

Adressen är Bönboken, Skara stift,
Box 173, 532 23 Skara.

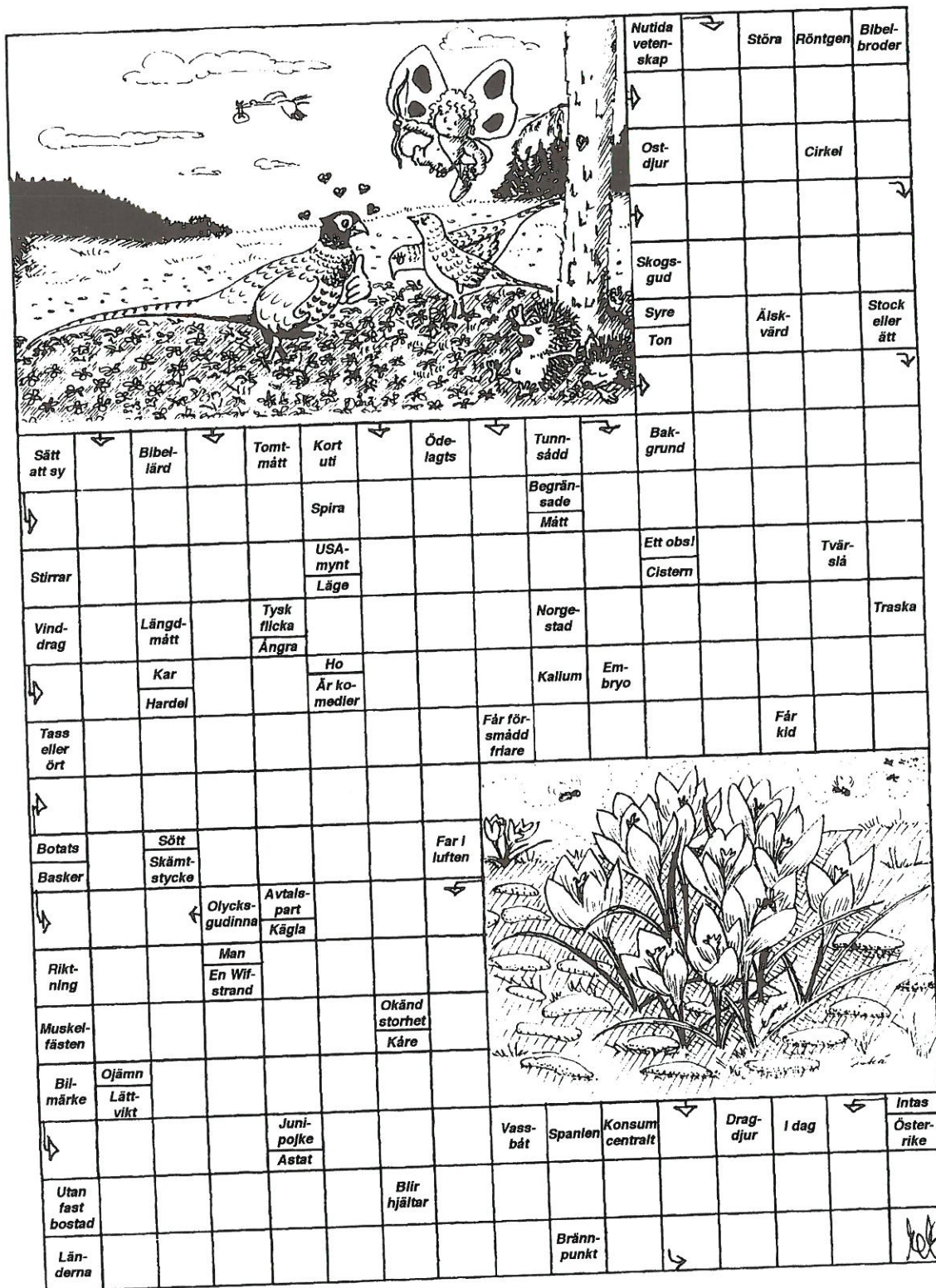
"Sabbatsår" för forskning

Från den 1 februari och ett år framöver kommer jag att vara ledig från min tjänst som kantor i Slöta, Karleby, Åsle, Mularp, Tiarp och Skörstorp. Som många vet har jag, vid sidan om musiken, också ett annat stort intresse; släkt- och emigrationsforskning.

Redan som barn blev jag fascinerad av historia och personforskning, ett intresse som hållit i sig genom åren. Min hobby har också resulterat i en rad forsknings- och föredragsresor till USA och Canada. När jag nu har blivit ombedd att ta fram ett material för svensk-amerikaner, som söker sina rötter i vårt land, så känner jag att det är ett uppdrag som kräver tid och koncentration.

Det skall bli spännande att under ett år få ägna sig helhjärtat åt det andra av mina två stora intressen. Därmed inte sagt att det inte kommer att bli en hel del sång och musik för mig även under 1998. På återseende!

Ted Rosvall

Lösningen på korsordet skickas in tillsammans med namn och adress till Märta Öberg, Pastors-exp, Box 734, 521 22 Falköping senast **1 april** 1998. Tre priser lottas ut bland de rätta svaren.

Vinnare i korsordet i Kyrkblad nr 4 1997:
 Ingegerd Halldén, Nolgårdsgatan 33, Falköping
 Ture Bjurström, Vallgatan 28, Floby
 Maya Mörk, Virebergsvägen 3, 4 v, Solna

KYRKOBLAD NR 1 1998

Nästa Kyrkoblاد utkommer inför sommaren.

Ansvarig utgivare: Lars Magnusson

Redaktion: Lars Magnusson och Anna Nyberg

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri AB, Falköping